

sa norelt üks hea pois ollid, tulles minno kasa, ma tahhan sind aitada, et sa omma lapsi wõid toita ja katta; mul on ni palju jõudu kül ja ma ei ella siit mitte kangel ärra. Siis sai naesel ja lastel hea meel, ja saatsid Willemi saksaga minnema. Nemmaad läksid ülle mäggede ja orgudest läbbi; said ühhe sure metsa te peale, siis willistat Zuhhan nenda kõrwaste et mets kõllas. Metstast tullid wälja temma seltsimehhed ja wiisid neid omma korterisse. Nüüd näggi Willem misjugguse sõbra majase ta olli sanud ja ehmatas ärra, kui ta näggi neid rõõwlite kopaid ja warrandusi, mis seal kottotodud olli. Kohfund süddamega hüab ta: Oh Jummal, kus ma nüüd ollen? Siis ütles Zuhhan: Ärra sa ohla egga omma Jummalat siin nimmeta! Wata, meie läheme keif õhtu wälja; sinna jä seia; sinna ei tohhi healt tehha kellegi wasto, muud, kui õsel willistasse, siis willista wasto; agga kui sinna siit ärraläbbhed, siis tulleme meie ja põlletame sind ja sinno naese ja lapsed keige maiaaga ärra. — Nemmaad läksid õhtu keif ärra ja Willem jäi üksi sure murre siise. Õsel ta tuleb langet willistamist ja temma willistab

wasto; siis tulles se rõõwlite selts sure warra ja kramiga, ja nüüd pannakse ühhe kotti toito täis, ridid ja rahha, ja antakse Willemile. Temma ohlab ja ei tahha wasto wõtta, sest et se üllekohtune asji olli. Jaan ütleb: Willem, wõtta ja wi se omma naese ja lastele; agga sa ei pea üht sanna sest räkima, mis sa olled näinud ja kuulnud, sest kui sa sedda ilmu- tad, siis tea, et sulle ello meie polest ei jäeta. Willem wiis selle warrandusse koio, prufis sedda ohkamisega ärra, ja ei tohtind omma naese egga lastele räkida, kuidas se olli sadud. — Agga kuulge, kuidas se pärrast läks. Need rõõwolid ollid sel õsel ühhe rikka möldre aidad risjunud; se mölder on liina lainud, ja on ühhe tutawaga ühhes trahteris juttu ajanud ommast kahjust. Kui nemmad jutto ajosid, siis näab mölder ühhe uhke saks teiste hulgas, ja tunnistab, et selle saks selgas temma kuub on, mis temma aidast ärrawarrastud; ja ütleb sal- laja sõbrale: Mis sa arwad? Se on minno kuub, mis temma selgas on. Sõbber ütleb: Ei tea — sedda meest näikse wahhest siin liinas uhkeste kairwad, agga ükski ei tea, mis asjamees